

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА

Київ: Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України. 2022. 52 с. URL: <https://www.academia.edu/81342341/>.

4. «Нова Українська Школа». Ключові знахідки й рекомендації за результатами дослідження в 5–6-х класах: виклики впровадження. ГО «Смарт освіта» у партнерстві з Фондом «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва та ін. за підтримки Міжнародного фонду «Відродження». 2024 32 с. URL: https://osvita.ua/doc/files/news/916/91631/Brif_Nova_ukrayinska_shkola_v_5-6_klasah_.pdf.
5. Титаренко Т. М. Моє майбутнє залежить від мене: практики здорового сьогодення у воєнних і повоєнних умовах.: монографія Кропивницький: Імекс-ЛТД, 2024. 130 с. URL: <https://ispp.org.ua/wp-content/uploads/2024/05/tytar-mono-24.pdf>.

Вараксіна Н. В.*

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Цифрові технології за останні десятиліття спричинили суттєві зміни в системі освіти України. Зросла доступність знань, відбулося створення нових форматів навчання та зросла ефективність освітнього процесу. Проте їхнє впровадження пов'язане з рядом викликів, які потребують вирішення [1].

До таких проблем використання цифрових технологій в освіті відносяться технічні питання та цифрова нерівність. Цифровізація освіти потребує стабільного інтернету та сучасного обладнання, але не всі заклади освіти та студенти мають потрібні ресурси. Особливо гостро ця проблема стоїть у сільських районах, де обмежений або відсутній доступ до високошвидкісного Інтернету.

Крім того, існує проблема недостатнього рівня цифрової грамотності серед викладачів та учнів. Не всі педагоги та студенти мають достатні навички роботи з цифровими інструментами. Це може знижувати якість навчання та викликати складнощі у освоєнні освітніх платформ.

З розвитком онлайн-освіти зростає ризик витоку даних, зломів облікових записів та інших загроз пов'язаних із кібербезпекою. Велика кількість освітніх установ недостатньо захищені від кібератак, що ставить під загрозу безпеку особистої інформації.

Надмірне використання гаджетів та онлайн-форматів навчання може викликати когнітивне навантаження, знижувати концентрацію уваги, призводити до цифрової залежності та викликати перевтому учнів. Відсутність живого спілкування з викладачами та однокурсниками також негативно впливає на мотивацію до навчання.

Різноманітність онлайн-платформ, додатків та методик навчання часто призводить до неузгодженості навчального процесу. Відсутність єдиних стандартів ускладнює інтеграцію цифрових технологій у систему освіти.

*© Вараксіна Н. В.

Водночас зростають й можливості застосування цифрових технологій в освіті. Так, сучасні освітні платформи використовують штучний інтелект для аналізу успішності студентів та підбору індивідуальних навчальних траєкторій. Це дозволяє кожному учню освоювати матеріал у зручному темпі.

Гейміфікація підвищує залученість студентів та робить навчання наочнішим та ефективнішим. Використання доповненої та віртуальної реальності дозволяють проводити експерименти та практичні заняття у віртуальному середовищі. Це особливо корисно для навчання у медицині, інженерії, хімії та інших науках.

Також, цифрові технології дозволяють поєднувати традиційні та онлайн-методи навчання. Це особливо актуально в умовах воєнної агресії РФ та пандемій, під час віддаленого навчання або для студентів, які мешкають у різних містах та країнах.

Використання великих даних (Big Data) дозволяє аналізувати дані про поведінку учнів, їх прогрес та результати, допомагає викладачам краще розуміти потреби студентів та розробляти ефективні методи навчання [2].

Отже, цифрові технології стали невід'ємною частиною освітнього процесу. Вони відкривають широкі можливості для персоналізації навчання, підвищення доступності знань та покращення якості викладання. Проте їхнє ефективне впровадження потребує вирішення проблем, пов'язаних з технічним забезпеченням, цифровою грамотністю, кібербезпекою та стандартизацією освітніх платформ. Тільки комплексний підхід до цифровізації освіти дозволить створити гнучку та ефективну систему навчання майбутнього.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Арешонков В. Ю. Цифровізація вищої освіти: виклики та відповіді. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. 2020. № 2. DOI: <https://doi.org/10.37472/2707-305X-2020-2-2-13-2>.
2. Інформаційно-комунікаційні технології як чинник розвитку професіоналізму педагогів у системі післядипломної освіти / Зубко А. М. та ін. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2020. № 3, Т. 77. DOI: <https://doi.org/10.33407/itlt.v77i3.3562>.

Васильєва Н. О.*

НАВЧАННЯ БІОЛОГІЇ В НУШ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Освітня система зазнала значних змін в останні роки, і одним із найважливіших викликів стало впровадження дистанційного навчання. Ця форма навчання дозволяє забезпечити безперервний освітній процес навіть у кризових

*© Васильєва Н. О.